

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1178/2022
01.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Весне Живковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 351/2021 од 13.04.2022. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 117/22 од 12.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 351/2021 од 13.04.2022. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 117/22 од 12.09.2022. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 351/2021 од 13.04.2022. године, окривљена АА, оглашена је кривом због два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за која кривична дела су јој утврђене казне затвора у трајању од по три месеца, па јој је изречена условна осуда тако што је утврђена јединствена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако за време од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљена је истом пресудом обавезана да плати: суду на име паушала износ од 8.000,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Зајечару на име трошкова кривичног поступка износ од 10.220,12 динара и оштећеној ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 121.875,00 динара, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена ББ је ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 117/22 од 12.09.2022. године усвајањем жалбе браниоца окривљене, првостепена пресуда је преиначена, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд окривљеној за два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за која је оглашена кривом првостепеном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од по два месеца, па јој изрекао условну осуду којом је утврдио јединствену казну затвора у трајању од три месеца и истовремено је одредио да се ова казна неће извршити ако окривљена за време од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба браниоца окривљене у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Весна Живковић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и на основу члана 423. ЗКП, донесе ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је захтев у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају радњама окривљене није остварено објективно обележје кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, које се тиче средства извршења предметног кривичног дела. Према наводима захтева, одредба члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, императивно тражи да се ради о опасном оруђу које по каквоћи мора бити ризично, штетно или погубно, односно да је у питању опасно оруђе које је подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши, па изостанак ове квалификаторне околности као што је то у конкретном случају у питању, упућује на закључак да нису остварени сви обавезни елементи дела, односно да дело за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом није кривично дело, што представља повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Према чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде окривљена АА је у време и на месту ближе опредељеним у изреци пресуде у стању урачунљивости и

са умишљајем, свесна да је њено дело забрањено, након краће расправе, лако телесно повредила оштећену ББ, на тај начин што је оштећену дрвеном мотком дужине око 250 цм и дебљине 4 до 5 цм, са закуцана два зарђала ексера на врху, а које је опасно оруђе подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши, ударила једанпут у пределу десне подлактице, наневши јој лаку телесну повреду ближе описану у изреци првостепене пресуде, а у исто време и на истом месту, лако телесно повредила и оштећеног ВВ истим предметом, тако што га је ударила у пределу главе када је стао између ње и оштећене ББ, како би спречио њихов сукоб, те му нанела лаку телесну повреду ближе описану у изреци првостепене пресуде. Из наведених чињеница и околности у чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде, по налажењу овога суда, произлазе сва субјективна и објективна законска обележја два кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, укључујући и опис средства којим су лаке телесне повреде нанесене - дрвена мотка дужине око 250 цм, дебљине 4 до 5 цм са два зарђала ексера закуцана на врху, која, с обзиром на описане карактеристике, представља опасно оруђе подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши, што произлази и из налаза и мишљења вештака др Жељка Илића у делу где се изјаснио у погледу механизма задобијања повреда оштећених.

Следствено изнетом, оцењени су као неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене којима се указује да је у конкретном случају у изреци пресуде изостало средство извршења предметног кривичног дела – опасно оруђе подобно да тело тешко повреди или здравље тешко наруши и да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљене повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљене АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати по одредбама Законика о кривичном поступку – потврди о привремено одузетим предметима ПУ Зајечар од 17.07.2019. године, при чему бранилац у захтеву не истиче да је наведена потврда сама по себи или по начину прибављања незаконит доказ, већ оспорава чињеничне закључке суда у погледу средства извршења предметног кривичног дела указивањем да је оштећена спорну мотку предала службеницима полиције десет месеци након критичног догађаја, затим да вештак ортопед - трауматолог нема знања и способности да се изјасни о подобности труле мотке да нанесе описане повреде, као и да суд није са потпуном сигурношћу утврдио да се ради о опасном оруђу подобном да тело тешко повреди или здравље тешко наруши и на тај начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљене АА, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић